Munkács, 1905. november 9. – New York, 1992. augusztus 7.

Apja gimnáziumi tanár, majd igazgató. A budapesti Madách Imre gimnáziumban érettségizett, majd a Magyar Királyi József Műegyetem Építészmérnöki Karát végezte el, később a Pázmány Péter Tudományegyetemen államtudományi doktorátust is szerzett. 1930-31-ben a Magyar Egyetemisták és Főiskolások Országos Szövetsége elnöke volt, akkoriban lépett be a Független Kisgazdapártba is. 1936-tól pártügyész, 1939-ben országgyűlési pótképviselő volt. 1930-tól 1941-ig Fővárosi Közmunkák Tanácsánál dolgozott, akkor felfüggesztették állásából és nyugdíjazták 1945. január végétől a Budapesti Nemzeti Bizottság tagja, a FKGP mérnök-, technikus- és építőmester-tagozata elnöke. 1945. augusztus 20-án bekerült a FKGP Országos Intézőbizottságába. 1945. június 24-én a Dunántúlon beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, november 4-től nemzetgyűlési képviselő. 1945. október 7-én a budapesti törvényhatósági bizottság tagja lett. 1946 januárjától a Fővárosi Közmunkák Tanácsa minisztériumi tanácsosa, Budapest Városrendezési Tanácsa tagjaként elkészítette a főváros újjáépítési tervét. 1947. Június 21-én kilépett a FKGP-ból és csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz. 1947. augusztus 31-én a MFP Borsod-Gömör, Zemplén és Abaúj vármegyei listájáról ismét képviselővé választották. 1947. november 20-án mandátumát törvénytelenül megsemmisítették, még abban a hónapban elhagyva az országot, New Yorkban telepedett le. 1949 és 1956 között tagja volt a Magyar Nemzeti Bizottmánynak és más emigráns szervezeteknek is.